

EUROPINĖS STRATEGIJOS REIKALINGUMAS (NAUDA) ŠU TARPTAUTINĖS DIMENSIJOS STIPRINIMUI

Gintarė GARNYTĖ

Kiekvienai institucijai reikia apsibrėžti tam tikras europines kryptis – į ką artimiausiu metu bus kreipiamas dėmesys formuojant savo įvaizdį europinėje erdvėje. Šiaulių universitetas 2007–2013 m. parengė europinę strategiją, kurios pagrindas – Universiteto ateities vizija, garantuojanti mokslo ir studijų plėtrą, aukštą studijų kokybę, europinio lygio mokslo tyrimus, prisidedančius prie Šiaurės Lietuvos regiono, šalies ir apskritai visos Europos pažangos. Mūsų laikraštis paprašė plačiau papasakoti apie šią strategiją vienos projekto rengėjos – Užsienio ryšių skyriaus vedėjos Reginos Karvelienės.

Europinės strategijos samprata

ŠU siekia formuoti tokią Universiteto bendruomenę, kuri propaguotų edukacinių paslaugų prieinamumą, socialines partnerystės, demokratiškumo, humaniškumo principus ir mokymosi visą gyvenimą idėją. Ši europinė strategija bus viešinama ŠU bendruomenei ir išorinei aplinkai. R. Karvelienė sakė, kad 2007–2013 m., remiantis jau 2004–2007 m. parengta strategija, ir toliau siekiama išlaikyti tęstinumą, t. y. dar labiau išplėsti tas veiklas, kurios jau vykdomos: bakaluro, magistro programų užsienio kalba rengimas, modulių bazės išplėtimas užsienio kalba (vokiečių ir anglų) ir t. t.

Europinę strategiją mūsų Universitetas planuoja realizuoti per užsibrėžtus tikslus. Vienas jų – institucijos veiklos internacionalizacijos įtraukimas į pagrindinius ŠU strateginio vystymosi prioritetus. Be to, siekiama mokslo ir studijų prieinamumo ir kokybės gerinimo orientuojantis į europinius

standartus. Kitas tikslas – vykdyti Europos Sąjungos (ES) horizontalias politikas (lyčių lygybės, regioninės ir darnios plėtros, informacinės visuomenės kūrimo). Mokslo studijų-verslo-pramonės tinklo bendradarbiavimo plėtojimas taip pat įvardijamas kaip svarbus tikslas. Taigi europinė strategija reikalinga tam, kad būtų matyti, kaip ŠU planuoja savo tarptautinės veiklos vykdymą.

Studento vieta europinėje strategijoje

Iki tol aktyviai ŠU dalyvavo SOCRATES programoje, kurią pakeitė LLL (mokymosi visą gyvenimą) programa. Jos trukmė yra 2007 m. sausis – 2013 gruodis. Viena šios programos sektorių paprogramų yra ERASMUS, pagal kurią studentai gali važiuoti studijuoti, o dėstytojai – skaityti paskaitų ES aukštojo mokslo institucijose. Šios paprogramos naujovė yra ta, kad studentai taip pat galės vykti į ES įmones ir organizacijas ir ten atlikti praktikas. Taigi be europinės strategijos, kuri vienaip ar kitaip yra tiesiogiai susijusi su studentu, nebūtų įmanoma dalyvauti minėtose

mobilitumo ir daugelyje kitų tarptautinių veiklų. LLL Erasmus padeda užtikrinti aukštą akademinio mobilitumo kokybę. ŠU fakultetai decentralizuotai vykdo studentų mobilumo atranką, remdami akademiniais pasiekimais, užsienio kalbų žiniomis, pagrįsta motyvacija, aktyvių dalyvavimu įvairių organizacijų veikloje, dėstytojų rekomendacijomis, atsižvelgiama ir į asmenines studento savybes. Remiantis šia strategija mūsų studentai modulių gali klausyti ne tik lietuvių, bet ir užsienio kalba, ir kaip minėta anksčiau, praktikas atlikti ne tik Lietuvos, bet ir ES įmonėse ir organizacijose. Užsienyje atlikta praktika bus įskaityta ir Lietuvoje jos atlikti nebereikės.

Keičiamas požiūris į praktiką

Tobulinant studijų procesą iš esmės keičiasi ir požiūris į praktiką, jos turinį ir formas. Praktika tampa integracine visų teorinių ir praktinių studijų ašimi ir padeda sistemingai plėtoti praktines studentų kompetencijas. Praktikos kokybei garantuoti labai svarbus glaudus ryšys tarp visų institucijų, atskleidžiantis grandinės studentas-dėstytojas-praktikos vadovas-darbdavys dalių vaidmens reikšmę ir perspektyvas. Čia labai svarbus vaidmuo tenka praktikos vadovams.

Mūsų Universitetas siekia užtikrinti sklandų studentų praktikų organizavimą pagal iš anksto parengtas praktikos programas. Praktikų atlikimo vietas gali pasiūlyti Universitetas arba renkasi pats studentas. Prsidėjus praktikai pasi-

rašoma trišalė sutartis tarp Universiteto, įmonės, kurioje atliekama praktika, ir paties studento. Šioje sutartyje apibrėžiamos aukštosios mokyklos, įmonės ir praktikanto teisės ir pareigos. Praktika vertinama taikant kaupiamojo vertinimo sistemą, kuri užtikrina vertinimo objektyvumą.

Ateityje – universitetų konkurencija dėl studentų

Prognozuojama, kad ateityje vyks didelė konkurencinė kova dėl studentų, t. y. kaip juos pritraukti į Universitetą. Dėl didėjančio mobilumo, R. Karvelienės nuomone, Lietuvos universitetai turės galvoti ne tik kaip pritraukti Lietuvos studentus, bet ir kitų valstybių studentus studijoms savo institucijoje (nes pagal Bolonijos deklaraciją Lietuva švietimo misiją įgyvendina bendroje europinėje erdvėje). Vienas būdų mūsų Universiteto europinėje strategijoje įvardijamas žiemos ir vasaros stovyklų organizavimas, kalbų mokymai, bendrų jungtinių studijų programų rengimas kartu su partneriais Europoje ir kt. Be to, mūsų Universitetas turi aktyviai dalyvauti ir prisistatyti parodose ir mugėse ne tik Lietuvoje, bet ir už šalies ribų, – teigė pašnekovė. – Vykdoma sklaida už Lietuvos ribų neturi apsiriboti informacija, kuri būtų aktuali tik Lietuvos studentams: kokios siūlomos studijų programos, gyvenimo sąlygos bendrabučiuose, kultūrinio gyvenimo aktualijos, taip pat pristatyti ir patį miestą, ir regioną. Taigi studijas ŠU reikia pristatyti ir parodyti patraukliai, t. y. apsibrėžti tas sritis,

kurios yra pranašesnės už sostinės ir kitų didmiesčių universitetus – kuo mes esame patrauklesni už kitas aukštąsias šalies mokyklas“.

ŠU turi dar daug padirbėti, kad galėtų konkuruoti su kitomis Lietuvos aukštosiomis mokyklomis: dar nepakankamai dėmesio skiriama studijų programoms internacionalizuoti bei rengti modulių užsienio kalba, prastas atvykstančių studentų ir dėstytojų socialinės techninės aprūpinimas. Moduliai nėra integruoti į reguliarias studijų programas taip, kad būtų prieinami Šiaulių universiteto studentams ir skatintų tarpfakultetines studijas.

Todėl ŠU europinė strategija numato įtraukti į tarptautinę veiklą daugiau studentų, darbuotojų ir padalinių, didinti internacionalizacijos reikšmės suvokimą ir realią įtaką Universiteto plėtrai, konkuruojant su Lietuvos ir ES aukštojo mokslo institucijomis.

Zenono Ripinskio nuotr.

PARK@S

LEIDŽIA ŠIAULIŲ UNIVERSITETAS IR ŠIAULIŲ MIESTO SAVIVALDYBĖS KULTŪROS SKYRIUS

Apie ŠU mėnraštį „Park@s“ 50-ojo numerio proga

Vigmantas BUTKUS

Šiaulių universiteto leidžiamam mėnraščiui „Park@s“, kurio pilnas oficialus, bet nefunkcionalus pavadinimas yra „Mokslo, kultūros, meno ir technologijų park@s“, praėjusį mėnesį „sukako“ 50 numerį. Mėnraščiui, ypač šiais permainingais, dinamiskais laikais, tai gana rimta ir dėmesio bei atskiro paminėjimo nusipelnanti sukaktis.

2003–2005 m. „Park@s“ buvo leidžiamas, tiksliau, platinamas su Šiaulių apskrities ir miesto dienraščiu „Šiaulių kraštas“, o nuo 2006 m. sausio – kartu su Lietuvos rašytojų sąjungos savaitraščiu „Literatūra ir menas“. Šis pokytis, atitolindamas leidinį nuo masiškesnio ir empatiškesnio regioninio skaitytojo, suprantama, kiek sumažino „Parko“ šviečiamąjį ir socialinį įtaigumą, šiek tiek atitraukė jį nuo lokalesnių temų. Dėl to galima truputį apgaildestauti, bet, kita vertus, galima džiaugtis, kad šis pokytis ganėtinai raiškiai paliudijo „Parko“ analitinį, interpretacinį, kultūrinį pajėgumą – „Literatūra ir menas“, jau septintą dešimtmetį leidžiamas vienas pagrindinių šalies kultūrinio savaitraščių, su „Parku“ noriai bendradarbiauja skatinamas išimtinai intelektualinių „išskaičiavimų“. Be to, dabartinė leidinio sklaida turi itin teigiamą poveikį Šiaulių universiteto įvaizdžiui Lietuvos kultūros, meno, su kultūra, menu susijusių mokslų ir pan. sferose. Priminsiu, kad nė vienas kitas šalies

50-ojo mėnraščio „Park@s“ numerio išleidimo proga Šiaulių „Santaros-Šviesos“ klubas surengė diskusiją apie kultūrinę spaudą ir jos perspektyvas. Diskusijoje dalyvavo savaitraščio „Literatūra ir menas“ vyriausiasis redaktorius Kornelijus Platelis, redaktinės kolegijos nariai Alvydas Šlepikas, Karolis Baublys ir rašytojas Herkus Kunčius.

Zenono Ripinskio nuotr.

universitetas neturi analogiško, kultūrinės spaudos „aukščiausiojoje lygoje“ „žaidžiančio“ leidinio, tad „Park@s“ tam tikra prasme Lietuvoje yra unikalus akademinis projektas.

„Park@s“ tokiu leidiniu tapti galėjo dėl to, kad nei leidėjai, nei rėmėjai (be ŠU, ji dar nemažai remia Šiaulių miesto savivaldybė) labai toliaregiškai nuo pat pradžių nesiekė jo paversti pilku žinybiniu spaudiniu, atliekančiu primityvias informacines-reklamines eilinio lankstinuko funkcijas. Tokiu leidiniu „Park@s“ galėjo tapti ir dėl to, kad nuo pat pirmo numerio jį tvarko gerą kultūrinę-journalistinę klausą turinti redaktorė Sigita Inčiūrienė. Apskritai „Park@s“ – ne bevidžio funkcionalumo, o asmenybinio substancionalumo linkme orientuotas

leidinys, demokratiškai atviras visiems autoriams, visokiausioms temoms bei problemoms. Jame laikomasi turbūt vienintelio, bet labai griežto nerašyto reikalavimo – substancialaus stiliaus reikalavimo. Tai reiškia kad teikti „Parkui“ publikacijas (ne tik įprastu tekstu, bet ir fotografijų, piešinių etc. pavidalu) kviečiami visi autoriai iš visų sričių, tačiau publikacijos turi būti individualizuotos, t. y. nesvarbu, ar parengtos superšiuolaikiškai, ar tradiciškai, ar dar kaip, bet nors kiek paliekančios eseištiškai stilingų autorius asmens žymių.

Jei „Park@s“ išsilaikytų (ir išlaikytų panašų lygį bei koncepciją) bent iki 100-ojo numerio, būtų galima manyti, kad įvyko mažas regioninio universiteto stebuklas.

Neįgaliųjų sporto ir sveikatinimo mokslinis centras

Doc. Liuda RADZEVIČIENĖ

Fakulteto pavadinimas sudaro galimybę plėsti mokslinės veiklos sritis, atitinkančias suformuluotas fakulteto akademinės ir mokslinės veiklos strategijas, todėl Socialinės gerovės ir negalės studijų fakultete (SGNSF) šių metų vasario mėnesį įkurtas Neįgaliųjų sporto ir sveikatinimo mokslinis centras (NSSMC). Centro veikla nukreipta į kompleksinius neįgaliųjų sporto ir sveikatinimo tyrimus, plėtojančius neįgaliųjų socialinės integracijos galimybes.

Lietuvos universitetuose iki šiol nėra mokslo centrų, kurie tirtų neįgaliųjų sporto ir sveikatinimo problemas, stokojama mokslinės produkcijos, leidžiančios profesionaliai vykdyti sveikatinimo tyrimus, įvertinant neįgaliųjų psichofiziologines charakteristikas ir negalės raiškos ypatumus sporto veikloje, atskleidžiančių ir pagrindžiančių neįgaliųjų sveikatinimo veiklas kaip vieną esminių socialinės integracijos formų ir galimybių.

Fakulteto katedrose ir kituose padalinuose dirbantys visuomenės sveikatos specialistai, edukologai, kineziterapijos, medicininio disciplinų ir socialinės rehabilitacijos specialistai sudaro palankų mokslinį potencialą Neįgaliųjų sporto ir sveikatinimo mokslinio centro idėjų generavimui ir įgyvendinimui. Pastarųjų metų SGNSF dėstytojų moksliniai interesai, publikuoti darbai, dalyvavimas konferencijose ir projekcinėje veikloje įrodo, kad Centro kūrimas yra nuosekli fakulteto akademinės bendruomenės mokslinių interesų realizavimo seka (Socialinės pedagogikos ir psichologijos, Medicinos pagrindų katedros). Jau keleri metai problemos, susijusios su Centro mokslinių tyrimų tematika, analizuojamos fakulteto dėstytojų mokslo darbuose.

Kompleksiniams tyrimams įgyvendinti numatoma pasitelkti Šiaulių universitetą, kitų institucijų technikas ir medicinos mokslų specialistus.

Neįgaliųjų sporto ir sveikatinimo mokslinio centro kūrimo tikslingumas buvo plačiai aptartas įvairiuose lygmenyse. Centro kūrimui pritarė Kūno kultūros ir sporto departamentas prie LR Vyriausybės, Šiaulių miesto savivaldybės Kūno kultūros ir sporto skyrius, Lietuvos žmonių su stuburo pažeidimais asociacija, Šiaulių apskrities regėjimo negalę turinčių žmonių draugija, ŠU Visuomenės sveikatos mokslinis centras. Centro kūrime aktyviai dalyvavo ir SGNSF mokslininkai – prof. Jonas Ambrukaitis, prof. Vytautas Gudonis, prof. Jonas Ruškus, doc. Algirdas Ališauskas ir daugelis kitų su negalės socialinės integracijos mokslo tyrimais susijusių mokslininkų. Šiuo metu Centre dirba trys mokslo laipsnius turintys tyrėjai: dr. R. Raudeilūnaitė, dr. S. Alifanovas, doc. dr. L. Radzevičienė.

Centro veikloje bus svarbu siekti pozityvios gyvenimo kokybės kriterijų kaitos, sprendžiant ir Šiaulių universitete besimokančių neįgaliųjų studentų sporto ir sveikatinimo problemas, siekti jų integravimo į Lietuvos neįgaliųjų aukšto meistriškumo sportininkų gretas. Šio tikslo realizavimas reikalauja ne tik teorinių mokslo studijų, bet ir taikomojo pobūdžio mokslinių veiklų.

SKATINAMAS GRIŽTAMASIS RYŠYS TARP DARBDAVIŲ IR UNIVERSITETO

Atkelta iš 1 p.

darbdaviai gali pasiūlyti jaunam žmogui – vadybininko darbą su 500–800 litų atlyginimu, geriausiai atveju – 1200? Iš studentų jis dažnai girdi, kad surasti darbą pagal specialybę Šiauliuose ir apskritai Lietuvoje neįmanoma, nes dažniausiai darbdaviai reikalauja darbo patirties. V. Vyšniausko nuomone, jaunimą reikia motyvuoti, kad jis dirbtų Lietuvoje, o nevyktų į užsienį.

Mechanikos inžinerijos katedros vedėjas Zenonas Ramonas teigė, kad šios katedros rengiami mechanikos specialistai iš tiesų labai paklausūs, jais domisi ir užsienio šalių darbdaviai. Mechanikų atlyginimai nėra žemi – siekia du tūkstančius ir daugiau litų per mėnesį.